

РЕШЕНИЕ

№ 218

гр. Велико Търново , 21.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, II СЪСТАВ в публично заседание на девети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ДАНИЕЛ ЙОРДАНОВ**

като разглежда докладваното от **ДАНИЕЛ ЙОРДАНОВ** Административно наказателно дело № 20214110200231 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на А. В. А. от гр. Варна против Наказателно постановление № 19-1275-002706 от 11.02.2020 г. на ВПД Началник сектор ПП при ОДМВР гр. Велико Търново, с което за нарушение на чл. 103 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от с.з. са му наложени административни наказания глоба в размер на 200.00 лева и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от шест месеца. Претендира се неговата отмяна с оплаквания за незаконосъобразност.

Страните, редовно призовани, не се явяват в съдебно заседание и не вземат становище по жалбата.

Жалбоподателят е депозирал писмено такова.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

С Акт за установяване на административно нарушение № 165 от 18.11.2019 г., инициирал настоящото административно-наказателно производство, служители на ОПУ и Сектор ПП при ОДМВР гр. Велико Търново констатирали нарушение на разпоредбата на чл. 103 от ЗДвП, извършено от жалбоподателя А. и изразяващо се в това, че на 15.09.2019 г.,

около 16:16 часа, по ПП I-4, км. 144, с посока на движение от гр. Велико Търново към гр. Варна, управлявал собствения си лек автомобил "Пежо 4008", с рег. № В 23 66 НН, като при подаден сигнал за спиране от контролен орган - инсп. Д. М. - инспектор в "Национално ТОЛ управление", Сектор "Контрол и правоприлагане" гр. Велико Търново, не спрял на подадения сигнал, а вместо това продължил движението си в посока гр. Варна. Същият писмено заявил, че отказва да попълни декларация по чл. 188 от ЗДвП и не може да посочи кой е управлявал МПС, като била запознат с отговорността, която носи по чл. 188 от ЗДвП и чл. 313 от НК.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен в отсъствието на жалбоподателя, тъй като същия е отказал да получи поканата за явяване в сградата на Сектор ПП гр. Велико Търново. Връчен му е надлежно и е подписан от него с отбелязване, че има възражения относно акт.

Въз основа на АУАН е последвало и издаването на обжалваното наказателно постановление, в което наказващият орган е възпроизвел описаната в акта фактическа обстановка, подвел е нарушението под санкционната разпоредба на чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, налагайки на жалбоподателя административни наказания глоба в размер на 200.00 лева и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от шест месеца.

От представеното от жалбоподателя удостоверение, издадено от ОДМВР Варна, е видно, че същият нееднократно е санкциониран за нарушения по ЗДвП.

Към преписката са приложени доказателства за компетентността на контролния и административно наказващ органи да издават съответно АУАН и НП по ЗДвП.

Разпитаните по делото свидетели потвърждават по един категоричен начин направените с АУАН констатации. От тях става ясно, че жалбоподателят не е спрял на ясно подаден сигнали за спиране със стоп палка от контролните органи на "Национално ТОЛ управление", Сектор "Контрол и правоприлагане" гр. Велико Търново. И двамата свидетели са категорични в оценката си, че сигналът е бил подаден достатъчно ясно за възприемане, като на пътното платно не е имало други МПС.

Горната фактическа обстановка съдът изведе след анализ на приобщените по делото гласни и писмени доказателства.

С оглед на установено се налагат следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от надлежно легитимирано лице, в законоустановения срок, пред компетентния да се произнесе съд. Разгледана по същество е неоснователна.

В хода на административно наказателното производство, чийто заключителен акт е ревизираното НП, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които

да водят до отмяна на това основание. От процесуална гледна точка АУАН и издаденото въз основа на него НП са законосъобразни, издадени са от компетентни лица, в законоустановените срокове и притежаващи необходимите реквизити – чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

С оглед на приетата за установена фактическа обстановка, следва правният извод, че с деянието си жалбоподателят виновно, при форма на вината пряк умишъл, е осъществил състава на административното нарушение, визирано в чл. 103 от ЗДвП, съгласно който при подаден сигнал за спиране от контролен орган, всеки водач на МПС е длъжен да спре на посоченото му място. В процесният случай безспорно се установи, че на жалбоподателя е подаден сигнал за спиране със стоп-палка по образец. Сигналът е подаден от униформени служители на Националното тол управление, достатъчно ясен за възприемане, от непосредствена близост и при липсата на други МПС на пътното платно, но въпреки това жалбоподателят не е спрял на посоченото му място и е продължил движението си, в което всъщност се състои и изпълнителното деяние на вмененото му нарушение по чл. 103 от ЗДвП. Няма спор, че служителите на Националното тол управление към Агенция "Пътна инфраструктура" имат качеството на контролен орган и при изпълнение на функциите си по ЗДвП имат правомощия да спират движещите се моторни превозни средства чрез сигнал със стоп-палка и да проверяват всички документи, свързани с управляваното превозно средство - чл. 167а, ал. 2, т. 1 от ЗДвП.

Неизпълнението на задължението по чл. 103 от ЗДвП попада в приложното поле на санкционната разпоредба на чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, която предвижда кумулативно следните наказания: лишаване от право да се управлява МПС за срок от 1 до 6 месеца и глоба от 50.00 до 200.00 лева. Наложените на жалбоподателя наказания в максимален размер са съответни както на тежестта на извършеното нарушение, така и на цялостното му пренебрежително отношение към контролните органи и разписаните от ЗДвП правила за поведение.

Що се отнася до субекта на нарушението, същият се презюмира от закона – чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, като при липса на посочване на ползвател, се приема, че това е собственика на автомобила. В процесният случай няма ангажирани доказателства, които да опровергават авторството на нарушението. Самият жалбоподател не е посочил друго лице, което да е управлявало автомобила въпросния ден и час, съобразно предоставената му от закона възможност. И тъй като не е спазил изрично уредената в ЗДвП процедура, съдът намира, че правото му на възразение досежно това обстоятелство е преклудирано, което изключва възможността то да бъде направено в съдебното производство.

В случая не са налице и предпоставките по чл. 28 от ЗАНН, доколкото процесното нарушение с нищо не се отличава от останалите нарушения от същия вид, за да бъде преценявано като маловажно по смисъла на цитираната разпоредба. Очевадно е, че множеството предходни наказания на жалбоподателя за нарушения по ЗДвП не са оказали

своето превъзпитателно и възпиращо въздействие.

Като окончателен се налага изводът, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно, издадено при спазване на процесуалните и материално правни изисквания на закона и като такова следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на осн. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 19-1275-002706 от 11.02.2020 г. на ВПД Началник сектор ПП при ОДМВР гр. Велико Търново, с което на жалбоподателя А. В. А., с ЕГН *****, от гр. Варна, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП са наложени административни наказания глоба в размер на 200.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, като правилно и законосъобразно.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, пред Административен съд – гр. Велико Търново.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____